

Я два дни, мамо, я три дни,  
Или пакъ ли три сахатя,  
Азъ щѣ въ Балканъ да иджъ,  
Въ Балканътъ съ хайдутитѣ,  
Тамо ме чакать, юнаци  
Подъ всяко дърво и юнакъ,  
Въ сяка долчинка и байрякъ!“  
Каго си Пенка издума,  
Облѣче мжжка примѣна,  
Запаса чифте пищови  
И остра сабя френгия,  
Че влѣзе въ тъмни яхъри,  
Извади конче хранено,  
Че си кончето възсѣдна  
И въ Балканъ Пенка отиде,  
Въ Балкана при хайдутитѣ,  
Че си юнаци дарува  
Заради свадба Пенкина,  
На сѣки юнакъ по ялъкъ  
И въ ялъка жълтичка,  
Да знахтъ още да помнѣхтъ,  
Кога се ѿ Пенка женила.

---

Провякнала се ѿ Драганка,  
Отъ връхъ отъ Стара планина :  
„Изгорѣхъ либе за вода,  
Бато боспѣякъ за роса.“  
Либе Драганки думаше :  
„По долу има кладенецъ  
Хайде, Драганке, да идемъ  
Студена вода да пиемъ.“